

วารสารสถานการณ์ตลาดแรงงานภาคเหนือ

ปี ๒๕๖๒

ความต้องการแรงงาน (ตำแหน่งงานว่าง)
จำนวน 50,287 อัตรา

ผู้สมัครงาน
จำนวน 44,545 คน

การบรรจุงาน
จำนวน 43,146 คน

สายด่วน

1506

กด 2 กรมการจัดหางาน
ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ

กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

คำสตรั้แห่งพระราชา

หลักการทรงงาน

ในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

ใช้ธรรมปราบอธรรม

ทรงนำความจริง ในเรื่องความเป็นไปแห่งธรรมชาติ และกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ มาเป็นหลักการแนวปฏิบัติที่สำคัญในการแก้ปัญหาและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาวะที่ไม่ปกติเข้าสู่ระบบที่เป็นปกติเช่น การนำน้ำดีขับไล่ น้ำเสีย หรือเจือจางน้ำเสียให้กลับเป็นน้ำดีตามจังหวะการขึ้นลงตามธรรมชาติของน้ำ การบำบัดน้ำเน่าเสียโดยใช้ผักตบชวาซึ่งมีตามธรรมชาติ ให้ดูดซึมสิ่งสกปรกปนเปื้อนในน้ำดังพระราชดำรัส ความว่า “ใช้ธรรมปราบอธรรม”

บรรณาธิการ

Editor's Talk

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคเหนือปี 2562 จัดทำขึ้นเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลประชากร และกำลังแรงงาน ภาวะตลาดแรงงาน (ความต้องการแรงงาน (ตำแหน่งงานว่าง) ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน) ภาวะการลงทุน การไปทำงานต่างประเทศ การทำงานของคนต่างด้าว และ บทความ : **ส่องกระจงมองอุตสาหกรรมไทยใน 1 ทศวรรษ** เอกสารฉบับนี้สำเร็จได้ด้วย ความเอื้อเฟื้อข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กองบริหารแรงงานไทย ไปต่างประเทศ สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กองพัฒนาระบบบริการจัดหางาน และสำนักงานจัดหางาน จังหวัด 17 จังหวัดภาคเหนือ

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ ขอขอบคุณทุกหน่วยงานที่ได้ให้การเอื้อเฟื้อข้อมูล และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งนี้สามารถสืบค้นข้อมูลได้ทางเว็บไซต์ www.doe.go.th/nlmi-lp หากท่านมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำครั้งต่อไปขอได้โปรดติดต่อโดยตรงที่ ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ ศาลากลางจังหวัดลำปาง ชั้น 3 ถนนวชิราวุธดำเนิน ตำบลพระบาท อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง 52000 หรือแจ้งทางโทรศัพท์ ได้ที่หมายเลข 0-5426-5050 หรือช่องทางสื่อสารโดย e-mail : lm_lpg@live.com และ Facebook : Lmi Lampang

อนึ่ง ปัจจุบัน ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือได้ผลิตรายการ Lmi Station ซึ่งเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ตลาดแรงงานและข่าวสารที่เกี่ยวข้องผ่านงาน Entertian ซึ่งท่านสามารถติดตามรับชมได้ที่ Facebook : Lmi Lampang ทุกวันพุธเวลา 11.00 น.

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ
มีนาคม 2563

สารบัญ

	หน้า
• บรรณาธิการ	
• ประชากรและกำลังแรงงาน	1
• ภาวะตลาดแรงงาน	6
• ภาวะการลงทุน	12
• การไปทำงานต่างประเทศ	14
• การทำงานของแรงงานต่างด้าว	16
• ผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานภาคเหนือ	17
• บทความ: ส่องกระจงมองอุตสาหกรรมไทย	18
ใน 1 ทศวรรษ	

มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม ของเจ้าหน้าที่กรมการจัดหางาน

- ข้อ ๑. ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม และเสมอภาค
- ข้อ ๒. ให้บริการด้วยความเต็มใจ รวดเร็ว และประทับใจ
- ข้อ ๓. มีมนุษยสัมพันธ์ ชยัน อดทน สามัคคี มีวินัย
- ข้อ ๔. พัฒนาตนเองและหน่วยงาน สรรค์สร้างสังคม
- ข้อ ๕. ศรัทธารักษาเกียรติ และศักดิ์ศรีของหน่วยงาน

ประชากรและกำลังแรงงาน

ตารางที่ 1 ประชากรจำแนกตามสถานภาพแรงงานและกำลังแรงงาน 10 ปีย้อนหลัง

	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562
กำลังแรงงาน	7,164,597	7,208,420	7,285,447	7,341,478	7,332,912	6,569,984	6,486,320	6,406,536	6,329,059	6,364,043	6,246,948
ผู้มีงานทำ	7,053,510	7,099,336	7,218,839	7,269,328	7,264,122	6,488,706	6,396,966	6,310,927	6,220,848	6,270,744	6,151,016
ผู้ว่างงาน	91,138	67,141	42,867	45,263	41,525	46,897	49,699	60,856	64,137	61,587	56,923
อัตราการว่างงาน	1.27	0.93	0.59	0.62	0.62	0.71	0.77	0.95	1.01	0.97	0.91

ตารางที่ 2 ประชากรจำแนกตามสถานภาพแรงงานและกำลังแรงงาน

สถานภาพแรงงาน	ปี 2561		ปี 2562		อัตราการเปลี่ยนแปลง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป	9,493,915	83.65	9,491,295	83.99	-2,620	-0.03
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	6,364,043	56.08	6,246,948	55.28	-117,095	-1.84
ผู้มีงานทำ	6,270,744	55.25	6,151,016	54.43	-119,728	-1.91
ผู้ว่างงาน	61,587	0.54	56,923	0.50	-4,664	-7.57
ผู้ที่รอฤดูกาล	31,712	0.28	39,009	0.35	7,297	23.01
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	3,129,872	27.58	3,244,348	28.71	114,476	3.66
ทำงานบ้าน	879,112	7.75	885,335	7.83	6,223	0.71
เรียนหนังสือ	723,177	6.37	739,941	6.55	16,764	2.32
อื่นๆ	1,527,583	13.46	1,619,072	14.33	91,489	5.99
ผู้มีอายุต่ำกว่า 15 ปี	1,854,998	16.35	1,809,338	16.01	-45,660	-2.46
ประชากรรวม	11,348,913	100.00	11,300,633	100.00	-48,280	-0.43

ประชากรปี 2562 จำนวน 11.30 ล้านคน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 6.25 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 55.28 ของจำนวนประชากรรวมทั้งหมด และผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานรวมถึงผู้มีอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 5.05 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 44.72 ของประชากรรวมทั้งหมด

ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 6.25 ล้านคน ประกอบด้วยผู้มีงานทำ 6.15 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 54.43 ผู้ว่างงาน จำนวน 56,923 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 และผู้ที่รอฤดูกาล จำนวน 39,009 คน คิดเป็นร้อยละ 0.35

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 3.24 ล้านคน ประกอบด้วย แม่บ้าน ทำงานบ้าน จำนวน 8.85 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 7.83 นักเรียน นิสิต นักศึกษา จำนวน 7.40 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 6.55 และอื่นๆ เช่น เด็ก คนชรา ผู้ป่วย ผู้พิการ จนไม่สามารถทำงานได้ จำนวน 1.62 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 14.33

เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2561 พบว่าประชากรลดลง คิดเป็นร้อยละ 0.43 ผู้มีงานทำลดลง คิดเป็นร้อยละ 1.91 และผู้ว่างงานลดลง คิดเป็นร้อยละ 7.57

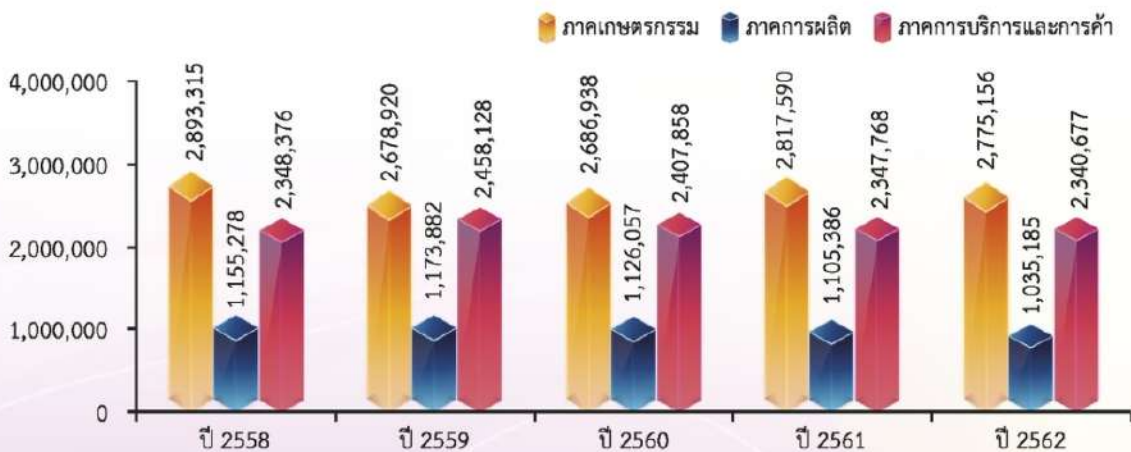
ตารางที่ 3 ผู้มีงานทำจำแนกตามประเภทอาชีพ

ประเภทอาชีพ	ปี 2561		ปี 2562		อัตราการเปลี่ยนแปลง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	149,824	2.39	131,277	2.13	-18,547	-12.38
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	283,989	4.53	275,917	4.49	-8,072	-2.84
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	168,746	2.69	171,166	2.78	2,420	1.43
เสมียน	190,289	3.03	191,315	3.11	1,026	0.54
พนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้าและตลาด	1,141,332	18.20	1,110,606	18.06	-30,726	-2.69
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง	2,470,460	39.40	2,460,558	40.00	-9,902	-0.40
ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง	726,974	11.59	701,864	11.41	-25,110	-3.45
ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	310,760	4.96	304,698	4.95	-6,062	-1.95
อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขายและการให้บริการ	828,370	13.21	803,618	13.06	-24,752	-2.99
รวม	6,270,744	100.00	6,151,016	100.00	-119,728	-1.91

ผู้มีงานทำจำแนกตามประเภทอาชีพ

ผู้มีงานทำ จำนวน 6.15 ล้านคน ทำงานในอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมงมากที่สุด จำนวน 2.46 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ พนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 1.11 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 18.06 และอาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขายและการให้บริการ จำนวน 8.04 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 13.06 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2561 พบว่าโดยภาพรวมลดลงคิดเป็นร้อยละ 1.91

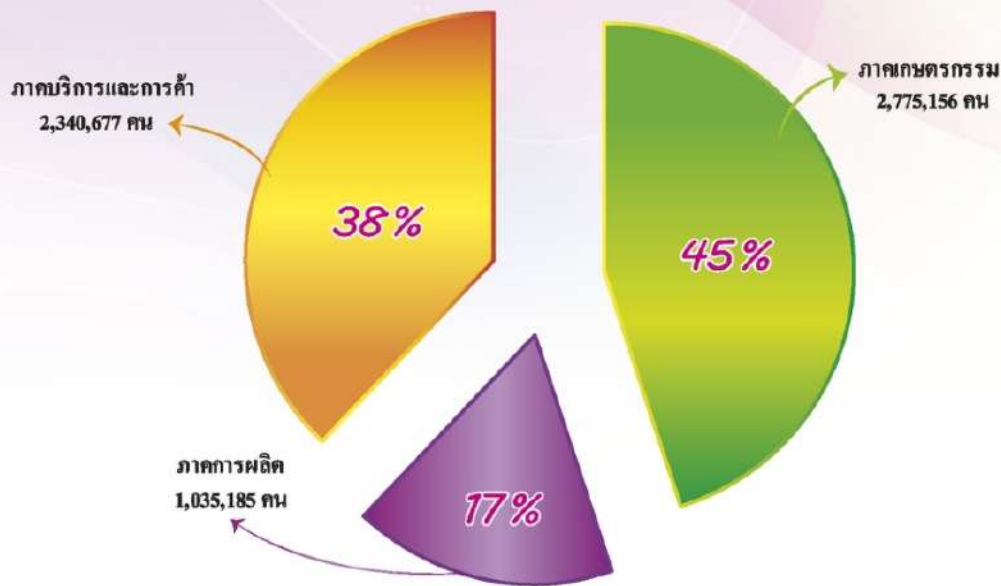
แผนภูมิที่ 1 ผู้มีงานทำจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม 5 ปี ย้อนหลัง

ผู้มีงานทำงานจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

เมื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงการทำงานตามลักษณะทางเศรษฐกิจที่สำคัญในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา พบว่าในปี 2559 ผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรมลดลงเล็กน้อย และมีจำนวนเพิ่มขึ้นในปี 2560 - 2561 และในปี 2562 กลับมีจำนวนที่ลดลง ส่วนภาคการผลิตเพิ่มขึ้นในปี 2559 หลังจากนั้นแนวโน้มลดลง โดยลดลงต่อเนื่องจนถึงปี 2562 สำหรับภาคการบริการและการค้าเพิ่มขึ้นในปี 2559 และกลับมาลดลงต่อเนื่องจนถึงปีปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมเกือบทุกประเภทลดลง ยกเว้น ภาคการเกษตรที่มีความเคลื่อนไหวขึ้นลงเนื่องจากผลกระทบภัยแล้ง โดยสภาพอากาศที่แห้งแล้งนี้เนื่องจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ฝนทิ้งช่วงทำให้ขาดแคลนน้ำ ทางด้านการผลิต แรงงานจำนวนมากถูกปลดการจ้างลง เนื่องจากการนำเอาเทคโนโลยีเครื่องจักรที่ทันสมัยเข้ามาแทนที่ และจากความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจโลก ทำให้การผลิตเพื่อการส่งออกและการจ้างงานในส่วนที่เกี่ยวข้องได้รับผลกระทบไปด้วย

แผนภูมิที่ 2 ผู้มีงานทำจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4 ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	ปี 2561		ปี 2562		อัตราการเปลี่ยนแปลง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีการศึกษา	434,503	6.93	391,598	6.37	-42,905	-9.87
ต่ำกว่าประถมศึกษา	1,686,768	26.90	1,594,398	25.92	-92,370	-5.48
ประถมศึกษา	1,239,423	19.77	1,216,809	19.78	-22,614	-1.82
มัธยมศึกษาตอนต้น	897,304	14.31	913,972	14.86	16,668	1.86
มัธยมศึกษาตอนปลาย	932,563	14.87	928,555	15.10	-4,008	-0.43
อุดมศึกษา	1,065,246	16.99	1,087,641	17.68	22,395	2.10
อื่นๆ	12,307	0.20	12,303	0.20	-4	-0.03
ไม่ทราบ	2,632	0.04	5,741	0.09	3,109	118.12
รวม	6,270,744	100.00	6,151,016	100.00	-119,728	-1.91

- หมายเหตุ
1. ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคลที่ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียน หรือไม่เคยได้รับการศึกษา
 2. อื่นๆ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษา ที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้
 3. ผู้มีงานทำไม่ทราบวุฒิการศึกษา หมายถึง ไม่พบตัวผู้ให้สัมภาษณ์/คนให้ข้อมูลไม่รู้ข้อมูล

ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ผู้มีงานทำส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาไม่เกินระดับประถมศึกษาและไม่มีการศึกษาสูงถึง จำนวน 3.20 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 52.07 รองลงมาคือระดับอุดมศึกษา จำนวน 1.09 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 17.68 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 9.29 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 15.10 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2561 พบว่าบุคคลที่ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียน หรือไม่เคยได้รับการศึกษาลดลงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.87

ตารางที่ 5 ผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	ปี 2561		ปี 2562		อัตราการเปลี่ยนแปลง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นายจ้าง	114,768	1.83	106,723	1.74	-8,045	-7.01
ลูกจ้างรัฐบาล	658,857	10.51	628,939	10.22	-29,918	-4.54
ลูกจ้างเอกชน	1,773,243	28.28	1,750,403	28.46	-22,840	-1.29
ทำงานส่วนตัว	2,303,400	36.73	2,267,405	36.86	-35,995	-1.56
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	1,416,754	22.59	1,394,118	22.66	-22,636	-1.60
การรวมกลุ่ม	3,723	0.06	3,429	0.06	-294	-7.90
รวม	6,270,744	100.00	6,151,016	100.00	-119,728	-1.91

หมายเหตุ การรวมกลุ่ม* หมายถึง กลุ่มคนที่มาร่วมกันทำงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคนมีความเท่าเทียมกัน ในการกำหนดการทำงานทุกขั้นตอนไม่เป็นการลงทุน การขาย งานอื่นๆ ของกิจการที่ทำลดจนการแบ่งรายได้ให้แก่สมาชิกตามที่ตกลงกัน (การรวมกลุ่มดังกล่าวอาจจดทะเบียนจัดตั้งในรูปของสหกรณ์หรือไม่ก็ได้)

ผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำงานส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง จำนวน 2.27 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 36.86 รองลงมาคือ ลูกจ้างเอกชน จำนวน 1.75 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 28.46 และช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง จำนวน 1.39 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 22.66 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2561 พบว่าผู้มีงานทำประเภทการรวมกลุ่มลดลงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.90

ตารางที่ 6 ผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

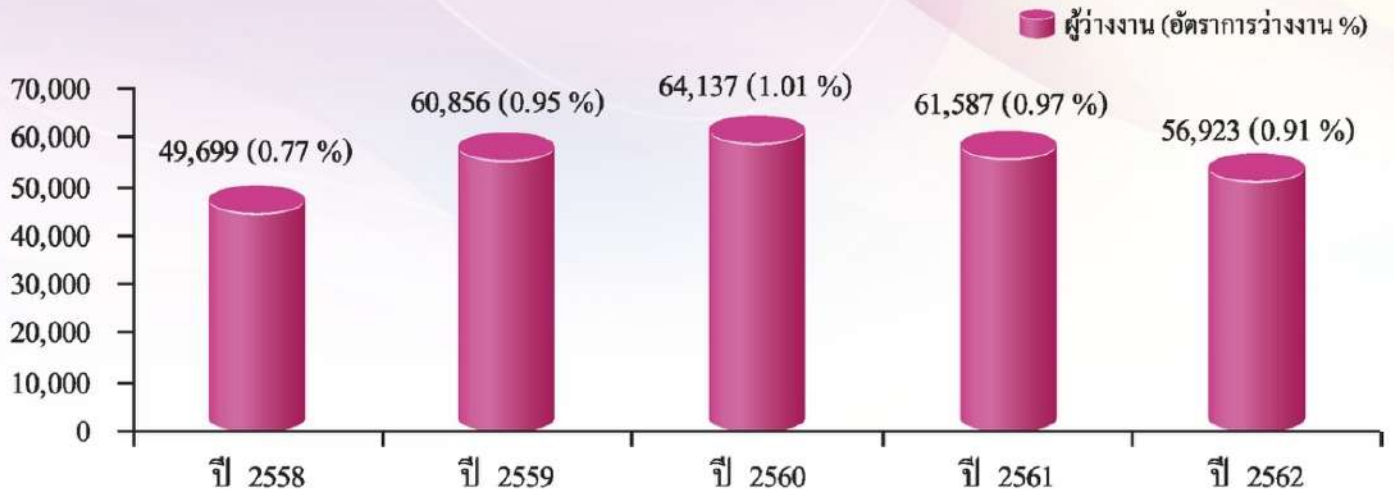
ชั่วโมงการทำงาน	ปี 2561		ปี 2562		อัตราการเปลี่ยนแปลง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0 ชั่วโมง	51,869	0.83	43,491	0.71	-8,378	-16.15
1-9 ชั่วโมง	21,152	0.34	18,572	0.30	-2,580	-12.20
10-19 ชั่วโมง	154,376	2.46	136,130	2.21	-18,246	-11.82
20-29 ชั่วโมง	550,201	8.77	520,912	8.47	-29,289	-5.32
30-34 ชั่วโมง	417,613	6.66	481,538	7.83	63,925	15.31
35-39 ชั่วโมง	850,830	13.57	796,084	12.94	-54,746	-6.43
40-49 ชั่วโมง	2,902,538	46.29	2,973,007	48.33	70,469	2.43
50 ชั่วโมง ขึ้นไป	1,322,166	21.08	1,181,281	19.20	-140,885	-10.66
รวม	6,270,744	100.00	6,151,016	100.00	-119,728	-1.91

หมายเหตุ : 1. ชั่วโมงทำงาน หมายถึง จำนวนชั่วโมงทำงานจริงทั้งหมดในระหว่าง 7 วันก่อนวันสัมภาษณ์ บุคคลที่มีอาชีพมากกว่า 1 อาชีพจะรวมจำนวนชั่วโมงทำงานทุกอาชีพ
2. 0 ชั่วโมง หมายถึง ผู้ที่ปกติมีงานประจำแต่ในสัปดาห์การสำรวจไม่ได้ทำงาน อาจเนื่องมาจากหยุดพักผ่อน ลาป่วย เป็นต้น

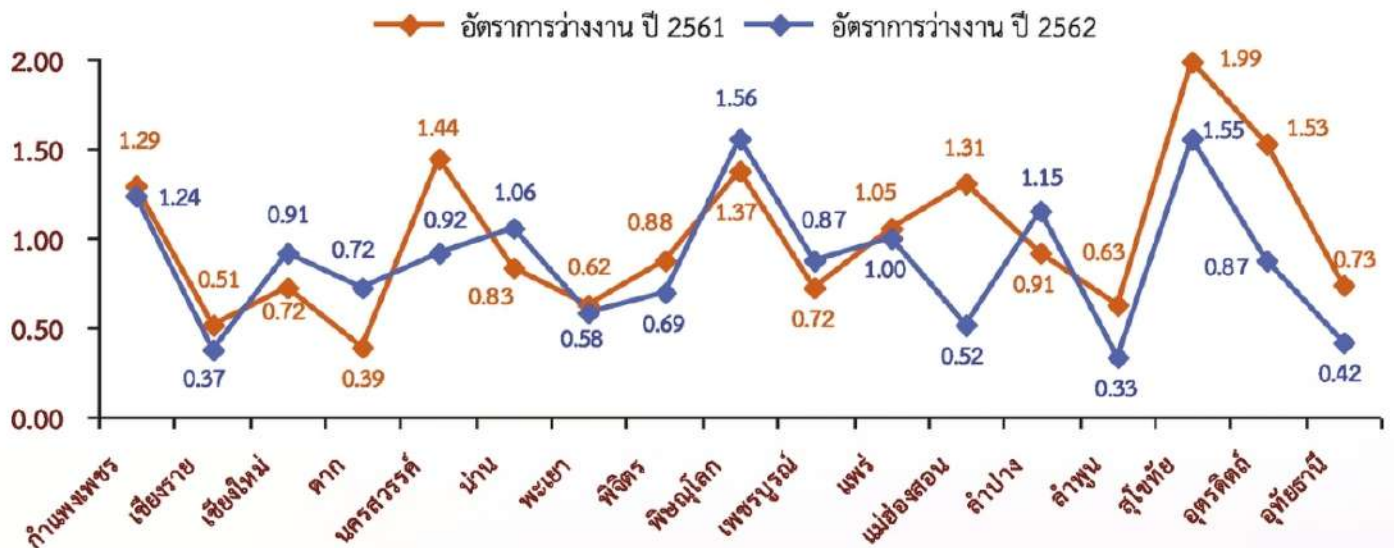
ผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

ผู้มีงานทำระหว่าง 35-49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 3.77 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 61.27 และผู้มีงานทำตั้งแต่ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ จำนวน 1.18 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 19.20 หรือกล่าวได้ว่าผู้มีงานทำร้อยละ 80.47 ทำงานตั้งแต่ 35 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ และอาจจัดว่าบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ทำงานเต็มทีในเรื่องชั่วโมงการทำงาน ขณะที่ ผู้ทำงานน้อยกว่า 35 (1-34) ชั่วโมงต่อสัปดาห์เป็นผู้ทำงานไม่เต็มทีในเรื่องชั่วโมงการทำงาน จำนวน 1.16 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 18.81 ของผู้มีงานทำทั้งสิ้น สำหรับผู้ที่ไม่ได้ทำงานในสัปดาห์การสำรวจ (ระหว่าง 7 วันก่อนวันสัมภาษณ์) แต่เป็นผู้มีงานประจำซึ่งถือว่าสัปดาห์การสำรวจไม่มีชั่วโมงการทำงาน (0 ชั่วโมง) จำนวน 43,491 คน คิดเป็นร้อยละ 0.71

แผนภูมิที่ 3 ภาวะการว่างงาน และอัตราการว่างงาน 5 ปี ย้อนหลัง

แผนภูมิที่ 4 ภาวะอัตราการว่างงานจำแนกตามรายจังหวัด

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ 1. ตารางที่ 1-7 ในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องมาจากการปัดเศษทศนิยมของข้อมูลแต่ละจำนวนซึ่งได้จากการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเนาเวิร์กบุ๊ก

2. อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{จำนวนผู้ว่างงาน}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}} \times 100$

ภาวะการว่างงาน และอัตราการว่างงาน

เมื่อเปรียบเทียบภาวะการว่างงานในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา พบว่าจำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจนถึงปี 2560 และกลับมาลดลงต่อเนื่องจนถึงปี 2562

ผู้ว่างงานปี 2562 จำนวน 56,923 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2561 ลดลงจำนวน 4,664 คน คิดเป็นร้อยละ 7.57 สำหรับอัตราการว่างงานลดลงจากร้อยละ 0.97 เป็นร้อยละ 0.91 แสดงถึงภาวะการมีงานทำเพิ่มขึ้น

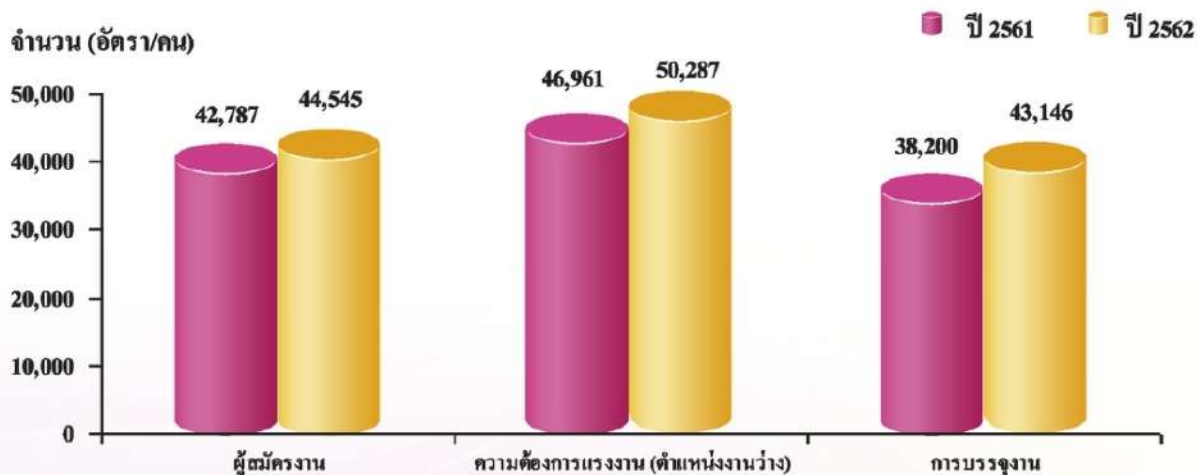
จังหวัดที่มีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น 3 อันดับแรกได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก คิดเป็นร้อยละ 1.56 จังหวัดสุโขทัย คิดเป็นร้อยละ 1.55 และจังหวัดกำแพงเพชร คิดเป็นร้อยละ 1.24

ภาวะตลาดแรงงาน

แผนภูมิที่ 5 ผู้สมัครงาน ความต้องการแรงงาน (ตำแหน่งงานว่าง) และการบรรจุงาน ปี 2558 -2562

แผนภูมิที่ 6 ผู้สมัครงาน ความต้องการแรงงาน (ตำแหน่งงานว่าง) และการบรรจุงาน

ผู้สมัครงาน จำนวน 44,545 คน จำแนกเพศชาย จำนวน 19,633 คน คิดเป็นร้อยละ 44.07 เพศหญิง จำนวน 24,912 คน คิดเป็นร้อยละ 55.93

ความต้องการแรงงาน (ตำแหน่งงานว่าง) จำนวน 50,287 อัตรา จำแนกเพศชาย จำนวน 5,203 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 10.35 เพศหญิง จำนวน 3,593 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 7.14 และไม่ระบุ จำนวน 41,491 อัตรา คิดเป็น ร้อยละ 82.51

การบรรจุงาน จำนวน 43,146 คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 19,302 คน คิดเป็นร้อยละ 44.74 เพศหญิง จำนวน 23,844 คน คิดเป็นร้อยละ 55.26

เมื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงความต้องการแรงงานในแต่ละปีที่ผ่านมา พบว่าความต้องการแรงงานลดลง และเพิ่มขึ้น สลับกันไปของแต่ละปีจนถึงปี 2562 ความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2561 พบว่าเพิ่มขึ้น จำนวน 3,326 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 7.08 ผู้สมัครงานเพิ่มขึ้น จำนวน 1,758 คน คิดเป็นร้อยละ 4.11 และการบรรจุงานเพิ่มขึ้น จำนวน 4,946 คน คิดเป็นร้อยละ 12.95

แผนภูมิที่ 7 ผู้สมัครงาน ความต้องการแรงงาน (ตำแหน่งงานว่าง) และการบรรจุงาน จำแนกตามจังหวัด

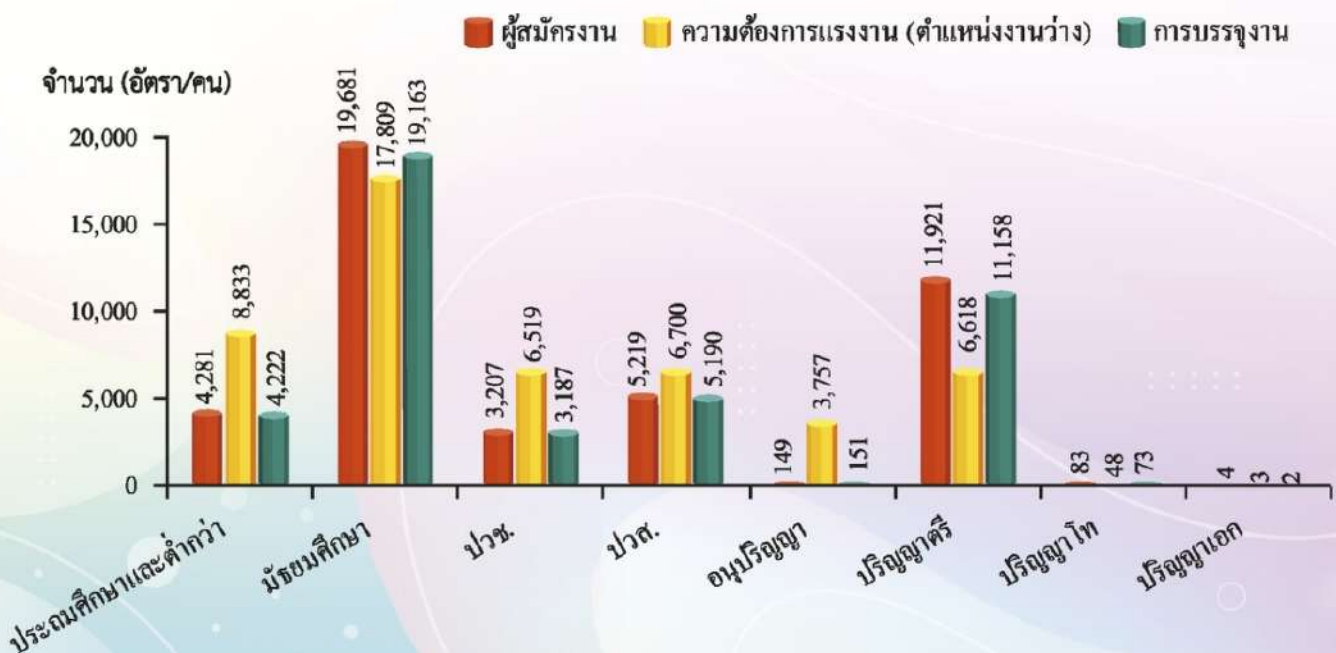

ผู้สมัครงาน จังหวัดที่มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน 3 อันดับแรก ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 7,756 คน คิดเป็นร้อยละ 17.41 รองลงมาคือ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 6,758 คน คิดเป็นร้อยละ 15.17 และจังหวัดเชียงราย จำนวน 6,302 คน คิดเป็นร้อยละ 14.15

ความต้องการแรงงาน (ตำแหน่งงานว่าง) จังหวัดที่มีความต้องการแรงงาน 3 อันดับแรก ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 10,215 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 20.31 รองลงมาคือ จังหวัดเชียงราย จำนวน 7,013 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 13.95 และจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 5,406 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 10.75

การบรรจุงาน จังหวัดที่มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และได้รับการบรรจุงาน 3 อันดับแรก ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 7,670 คน คิดเป็นร้อยละ 17.78 รองลงมาคือ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 6,655 คน คิดเป็นร้อยละ 15.42 และจังหวัดเชียงราย จำนวน 5,984 คน คิดเป็นร้อยละ 13.87

แผนภูมิที่ 8 ผู้สมัครงาน ความต้องการแรงงาน (ตำแหน่งงานว่าง) และการบรรจุงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

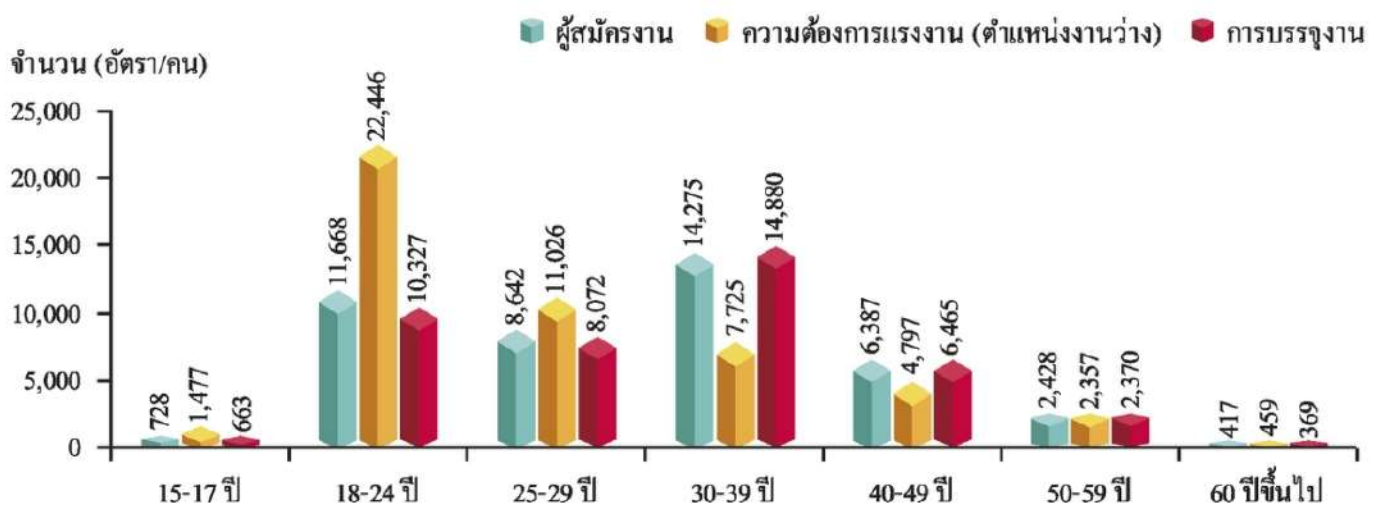

ผู้สมัครงาน ระดับการศึกษาที่ลงทะเบียนสมัครงาน 3 อันดับแรกได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 19,681 คน คิดเป็นร้อยละ 44.18 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 11,921 คน คิดเป็นร้อยละ 26.76 และระดับ ปวส. จำนวน 5,219 คน คิดเป็นร้อยละ 11.72

ความต้องการแรงงาน (ตำแหน่งงานว่าง) ระดับการศึกษาที่มีความต้องการแรงงาน 3 อันดับแรก ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 17,809 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 35.41 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 8,833 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 17.57 และระดับ ปวส. จำนวน 6,700 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 13.32

การบรรจุกงาน ระดับการศึกษาที่ได้รับการบรรจุกงาน 3 อันดับแรก ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 19,163 คน คิดเป็นร้อยละ 44.41 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 11,158 คน คิดเป็นร้อยละ 25.86 และระดับ ปวส. จำนวน 5,190 คน คิดเป็นร้อยละ 12.03

แผนภูมิที่ 9 ผู้สมัครงาน ความต้องการแรงงาน (ตำแหน่งงานว่าง) และการบรรจุกงานจำแนกตามอายุ

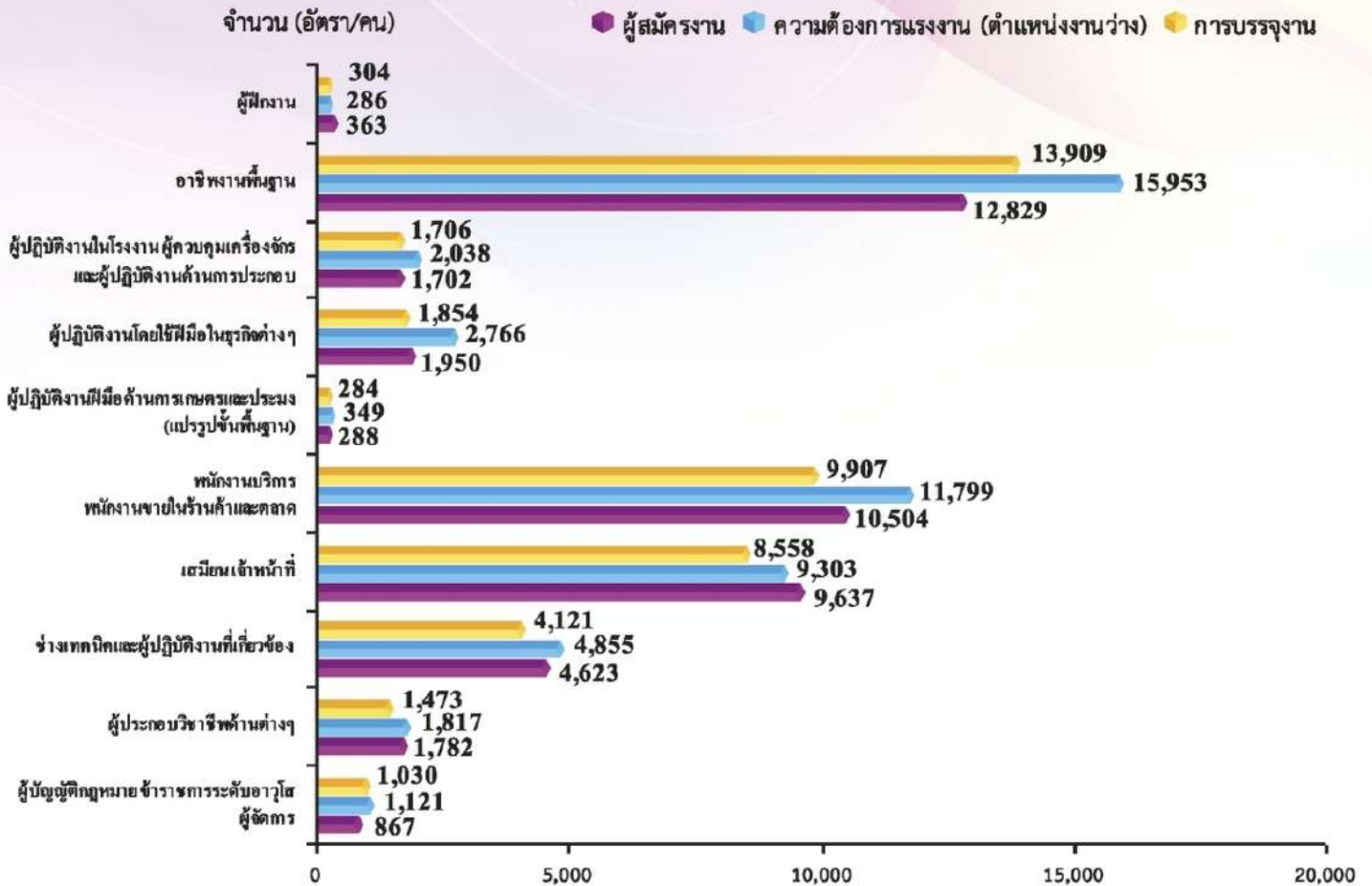
ผู้สมัครงาน ช่วงอายุที่มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน 3 อันดับแรก ได้แก่ ช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 14,275 คน คิดเป็นร้อยละ 32.05 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 18-24 ปี จำนวน 11,668 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 และช่วงอายุ 25-29 ปี จำนวน 8,642 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40

ความต้องการแรงงาน (ตำแหน่งงานว่าง) ช่วงอายุที่มีความต้องการแรงงาน 3 อันดับแรก ได้แก่ช่วงอายุ 18-24 ปี จำนวน 22,446 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 44.64 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 25-29 ปี จำนวน 11,026 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 21.93 และช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 7,725 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 15.36

การบรรจุกงาน ช่วงอายุที่ได้รับการบรรจุกงาน 3 อันดับแรก ได้แก่ ช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 14,880 คน คิดเป็นร้อยละ 34.49 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 18-24 ปี จำนวน 10,327 คน คิดเป็นร้อยละ 23.94 และช่วงอายุ 25-29 ปี จำนวน 8,072 คน คิดเป็นร้อยละ 18.71

แผนภูมิที่ 10 ผู้สมัครงาน ความต้องการแรงงาน(ตำแหน่งงานว่าง) และการบรรจุนำเข้าประเภทอาชีพ

ที่มา : กองพัฒนาระบบบริการจัดหางาน กรมการจัดหางาน

3 อันดับแรก(หมวดใหญ่) ความต้องการแรงงาน(ตำแหน่งงานว่าง) ประเภทอาชีพ ได้แก่

1. อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน 15,953 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 31.72 จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย 3 อันดับแรก ดังนี้

แรงงานด้าน
การประกอบกร

แรงงานบรรจุผลิตภัณฑ์

ผู้ดูแลรักษาอาคาร
สิ่งปลูกสร้าง

2. พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 11,799 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 23.46 จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย 3 อันดับแรก ดังนี้

พนักงานขายของหน้าร้าน
และพนักงานสาธิตสินค้า

พนักงานบริการอาหาร
และเครื่องดื่ม

แม่บ้านและผู้ปฏิบัติงาน
ที่เกี่ยวข้อง

3. เสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน 9,303 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 18.50 จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย 3 อันดับแรก ดังนี้

เจ้าหน้าที่สำนักงานอื่นๆ

เจ้าหน้าที่คลังสินค้า

เจ้าหน้าที่เก็บเงิน
และเจ้าหน้าที่ขายตัว

3 อันดับแรก(หมวดใหญ่) ความต้องการแรงงาน (ตำแหน่งงานว่าง) ประเภทอุตสาหกรรม ได้แก่

1. การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์ จำนวน 14,842 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 29.51 จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย 3 อันดับแรก ดังนี้

การขายปลีก
ยกเว้นยานยนต์
และจักรยานยนต์

การขายส่ง
ยกเว้นยานยนต์
และจักรยานยนต์

การขายส่ง การขายปลีก
การซ่อมยานยนต์และ
จักรยานยนต์

2. การผลิต จำนวน 12,996 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 25.84 จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย 3 อันดับแรก ดังนี้

การผลิต ผลิตภัณฑ์อาหาร

การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์
อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ทางทัศนศาสตร์

3. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 4,519 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 8.99 จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย ดังนี้

ที่พักแรม

การบริการด้านอาหาร
และเครื่องดื่ม

3 อันดับแรก(หมวดใหญ่) การบรรจุงานประเภทอาชีพ ได้แก่

1. อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน 13,909 คน คิดเป็นร้อยละ 32.24 จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย 3 อันดับแรก ดังนี้

แรงงานด้านการ
ประกอบ

แรงงานบรรจุ
ผลิตภัณฑ์

ผู้ดูแลรักษาอาคาร
สิ่งปลูกสร้าง

2. พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 9,907 คน คิดเป็นร้อยละ 22.96 จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย 3 อันดับแรก ดังนี้

พนักงานขายของหน้าร้าน
และพนักงานสาธิตสินค้า

พนักงานบริการอาหาร
และเครื่องดื่ม

แม่บ้านและผู้ปฏิบัติงาน
ที่เกี่ยวข้อง

3. เสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน 8,558 คน คิดเป็นร้อยละ 19.83 จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย 3 อันดับแรก ดังนี้

เจ้าหน้าที่สำนักงานอื่นๆ

เจ้าหน้าที่คลังสินค้า

เจ้าหน้าที่เก็บเงินและ
เจ้าหน้าที่ขายตัว

3 อันดับแรก(หมวดใหญ่) การบรรจจานประเภทอุตสาหกรรม ได้แก่

1. การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์ จำนวน 12,777 คน คิดเป็น ร้อยละ: 29.61
จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย 3 อันดับแรก ดังนี้

การขายปลีก
ยกเว้นยานยนต์
และจักรยานยนต์

การขายส่ง
ยกเว้นยานยนต์
และจักรยานยนต์

การขายส่ง การขายปลีก
การซ่อมยานยนต์และ
จักรยานยนต์

2. การผลิต จำนวน 11,313 คน คิดเป็นร้อยละ: 26.22 จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย 3 อันดับแรก ดังนี้

การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร

การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์
อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ทางทัศนศาสตร์

การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

3. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 3,847 คน คิดเป็นร้อยละ: 8.92 จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย 3 อันดับแรก ดังนี้

ที่พักแรม

การบริการด้านอาหาร
และเครื่องดื่ม

ตารางที่ 7 ความต้องการแรงงานใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย

ประเภทอุตสาหกรรม	ระดับการศึกษา								
	รวม	ประถมศึกษา และต่ำกว่า	มัธยมศึกษา	ปวช.	ปวส.	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
ยานยนต์สมัยใหม่	215	55	71	19	18	4	48	0	0
อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	1,085	316	272	126	124	73	155	19	0
การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ และการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	5,008	812	2,235	621	601	282	457	0	0
การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ	1,061	192	341	139	148	108	133	0	0
การแปรรูปอาหาร	5,790	1,205	1,944	788	727	489	614	22	1
หุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม	20	10	8	2	0	0	0	0	0
การบินและอวกาศดิจิทัล	2,354	532	779	277	282	184	300	0	0
เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ	94	23	39	9	13	3	7	0	0
ดิจิทัล	1,291	110	327	192	219	174	269	0	0
การแพทย์ครบวงจร	882	72	300	105	113	33	257	2	0
รวม	17,800	3,327	6,316	2,278	2,245	1,350	2,240	43	1

ความต้องการแรงงานใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย

จำแนกประเภทอุตสาหกรรม 3 อันดับแรก

อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปอาหาร

จำนวน 5,790 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 32.53

อุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้
และการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

จำนวน 5,008 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 28.13

อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์

จำนวน 2,354 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 13.22

จำแนกตามระดับการศึกษา 3 อันดับแรก

ระดับมัธยมศึกษา

จำนวน 6,316 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 35.48

ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า

จำนวน 3,327 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 18.69

ระดับ ปวช.

จำนวน 2,278 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 12.80

ที่มา : กองพัฒนาระบบบริการจัดหางาน กรมการจัดหางาน

ภาวะการลงทุน

ตารางที่ 8 จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และการจ้างงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจำแนกตามรายจังหวัด

จังหวัด	จำนวนโรงงาน (แห่ง)		เงินลงทุน (ล้านบาท)		การจ้างงาน (คน)	
	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2561	ปี 2562
กำแพงเพชร	24	39	612.62	645.21	196	418
เชียงราย	44	53	1,174.32	2,576.02	516	932
เชียงใหม่	74	40	5,435.17	1,678.05	1,037	588
ตาก	41	28	552.17	386.64	1,508	1,497
น่าน	17	9	118.72	37.89	148	59
นครสวรรค์	14	23	434.15	8,455.73	243	646
พะเยา	15	20	340.15	187.85	79	113
พิจิตร	17	10	208.80	149.40	154	88
พิจญ์โลก	37	20	950.60	466.63	1,402	298
เพชรบูรณ์	55	45	1,842.90	628.69	512	397
แพร่	100	52	449.08	994.98	585	1,416
แม่ฮ่องสอน	11	6	67.38	39.58	91	81
ลำปาง	47	17	646.49	115.18	613	199
ลำพูน	46	15	1,995.12	492.21	1,483	267
สุโขทัย	8	19	45.80	111.77	42	147
อุตรดิตถ์	18	14	951.26	504.62	164	66
อุทัยธานี	4	3	321.00	54.70	91	24
รวม	572	413	16,145.73	17,525.15	8,864	7,236

การลงทุนในภาคเหนือปี 2562 มีโรงงานที่ขออนุญาตประกอบกิจการใหม่ 413 แห่ง เงินลงทุน 17,525.15 ล้านบาท และเกิดการจ้างงาน 7,236 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2561 พบว่าจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมลดลง จำนวน 159 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.80 เงินลงทุนเพิ่มขึ้น จำนวน 1,379.42 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.54 และการจ้างงานลดลง จำนวน 1,628 คน คิดเป็นร้อยละ 18.37

จำแนกตามรายจังหวัด

จังหวัดที่มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ 3 อันดับแรก ได้แก่

1. จังหวัดเชียงราย
จำนวน 53 แห่ง
คิดเป็นร้อยละ 12.83

2. จังหวัดแพร่
จำนวน 52 แห่ง
คิดเป็นร้อยละ 12.59

3. จังหวัดเพชรบูรณ์
จำนวน 45 แห่ง
คิดเป็นร้อยละ 10.90

จังหวัดที่มีมูลค่าการลงทุน 3 อันดับแรก ได้แก่

1. จังหวัดนครสวรรค์
จำนวน 8,455.73 ล้านบาท
คิดเป็นร้อยละ 48.25

2. จังหวัดเชียงราย
จำนวน 2,576.02 ล้านบาท
คิดเป็นร้อยละ 14.70

3. จังหวัดเชียงใหม่
จำนวน 1,678.05 ล้านบาท
คิดเป็นร้อยละ 9.58

จังหวัดที่มีการจ้างงาน 3 อันดับแรก ได้แก่

1. จังหวัดตาก
จำนวน 1,497 คน
คิดเป็นร้อยละ 20.69

2. จังหวัดแพร่
จำนวน 1,416 คน
คิดเป็นร้อยละ 19.57

3. จังหวัดเชียงราย
จำนวน 932 คน
คิดเป็นร้อยละ 12.88

ตารางที่ 9 จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และการจ้างงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน (แห่ง)		เงินลงทุน (ล้านบาท)		การจ้างงาน (คน)	
	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2561	ปี 2562
เกษตร	75	60	1,795.90	1,641.56	902	430
อาหาร	61	53	1,601.05	1,027.30	1,975	814
เครื่องคั้น	5	8	295.10	5,918.29	102	323
สิ่งทอ	4	1	43.58	17.32	182	290
เครื่องแต่งกาย	7	9	20.56	51.84	534	658
เครื่องหนัง	2	0	116.32	0.00	262	0
ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	50	30	418.98	487.61	370	629
เฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	104	51	117.83	663.86	697	1,007
กระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	4	3	34.58	67.20	54	45
สิ่งพิมพ์	2	0	61.00	0.00	27	0
เคมี	9	6	163.28	1,639.04	118	176
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	7	11	291.45	490.75	43	70
ผลิตภัณฑ์ยาง	9	4	603.33	187.86	207	156
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	16	10	295.18	134.86	241	158
ผลิตภัณฑ์อโลหะ	46	54	411.20	595.31	351	447
ผลิตภัณฑ์ซ่อมแซมโลหะ	36	18	478.12	147.32	541	177
เครื่องจักรกล	6	1	63.32	4.88	49	10
ไฟฟ้า	2	2	258.21	91.18	423	159
ขนส่ง	33	23	519.85	637.36	289	244
ทั่วไป	94	69	8,556.89	3,721.61	1,497	1,443
รวม	572	413	16,145.73	17,525.15	8,864	7,236

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

จำแนกประเภทอุตสาหกรรม 3 อันดับแรก

จังหวัดที่มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ 3 อันดับแรก ได้แก่

1. อุตสาหกรรมทั่วไป

จำนวน 69 แห่ง
คิดเป็นร้อยละ: 16.71

2. อุตสาหกรรมเกษตร

จำนวน 60 แห่ง
คิดเป็นร้อยละ: 14.53

3. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ:

จำนวน 54 แห่ง
คิดเป็นร้อยละ: 13.08

จังหวัดที่มีมูลค่าการลงทุน 3 อันดับแรก ได้แก่

1. อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม

จำนวน 5,918.29 ล้านบาท
คิดเป็นร้อยละ: 33.77

2. อุตสาหกรรมทั่วไป

จำนวน 3,721.61 ล้านบาท
คิดเป็นร้อยละ: 21.24

3. อุตสาหกรรมเกษตร

จำนวน 1,641.56 ล้านบาท
คิดเป็นร้อยละ: 9.37

จังหวัดที่มีการจ้างงาน 3 อันดับแรก ได้แก่

1. อุตสาหกรรมทั่วไป

จำนวน 1,443 คน
คิดเป็นร้อยละ: 19.94

2. อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์

และเครื่องเรือน

จำนวน 1,007 คน
คิดเป็นร้อยละ: 13.92

3. อุตสาหกรรมอาหาร

จำนวน 814 คน
คิดเป็นร้อยละ: 11.25

การไปทำงานต่างประเทศ

ตารางที่ 10 จำนวนแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกวิธีการเดินทาง 5 วิธีการเดินทาง ปี 2562

จังหวัด	การเดินทาง ด้วยตนเอง	กรมการจัดหางาน จัดส่ง	นายจ้างพาลูกจ้าง ไปทำงาน	นายจ้างส่งลูกจ้าง ไปฝึกงาน	บริษัทจัดหางาน จัดส่ง	รวม 5 วิธี การเดินทาง	Re-entry	รวมทั้งสิ้น
กำแพงเพชร	89	141	94	23	276	623	729	1,352
เชียงใหม่	163	846	67	21	1,270	2,367	1,801	4,168
เชียงใหม่	158	138	69	44	239	648	720	1,368
ตาก	43	180	44	15	287	569	728	1,297
นครสวรรค์	80	43	90	32	208	453	481	934
น่าน	35	263	95	17	81	491	422	913
พะเยา	50	244	28	18	217	557	475	1,032
พิจิตร	34	13	35	13	73	168	501	669
พิษณุโลก	110	79	98	49	278	614	681	1,295
เพชรบูรณ์	101	104	156	40	197	598	524	1,122
แพร่	22	33	42	19	113	229	265	494
แม่ฮ่องสอน	4	20	4	2	15	45	51	96
ลำปาง	163	272	169	40	656	1,300	1,720	3,020
ลำพูน	19	81	23	42	90	255	240	495
สุโขทัย	123	185	117	28	591	1,044	1,122	2,166
อุตรดิตถ์	77	48	125	18	247	515	434	949
อุทัยธานี	18	5	16	12	36	87	108	195
รวม	1,289	2,695	1,272	433	4,874	10,563	11,002	21,565

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ

จำนวนแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ

บริษัทจัดหางานจัดส่ง
จำนวน **4,874** คน
คิดเป็นร้อยละ **46.14**

กรมการจัดหางานจัดส่ง
จำนวน **2,695** คน
คิดเป็นร้อยละ **25.51**

การเดินทางด้วยตนเอง
จำนวน **1,289** คน
คิดเป็นร้อยละ **12.20**

นายจ้างพาลูกจ้าง
ไปทำงาน
จำนวน **1,272** คน
คิดเป็นร้อยละ **12.04**

นายจ้างส่งลูกจ้าง
ไปฝึกงาน
จำนวน **433** คน
คิดเป็นร้อยละ **4.10**

แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้ไปทำงานต่างประเทศปี 2562 จำนวน 10,563 คน ลดลงจากปี 2561 จำนวน 1,420 คน คิดเป็นร้อยละ 11.85 สำหรับ Re-entry จำนวน 11,002 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2561 จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 2.51

3 อันดับแรก จังหวัดที่คนหางานเดินทางไปทำงานต่างประเทศมากที่สุด

จังหวัดเชียงราย
จำนวน **2,367** คน
คิดเป็นร้อยละ **22.41**

จังหวัดลำปาง
จำนวน **1,300** คน
คิดเป็นร้อยละ **12.31**

จังหวัดสุโขทัย
จำนวน **1,044** คน
คิดเป็นร้อยละ **9.88**

3 อันดับแรก ประเทศที่คนหางานเดินทางไปทำงานมากที่สุด

ไต้หวัน
จำนวน **4,018** คน
คิดเป็นร้อยละ **38.04**

สาธารณรัฐเกาหลี
จำนวน **1,336** คน
คิดเป็นร้อยละ **12.65**

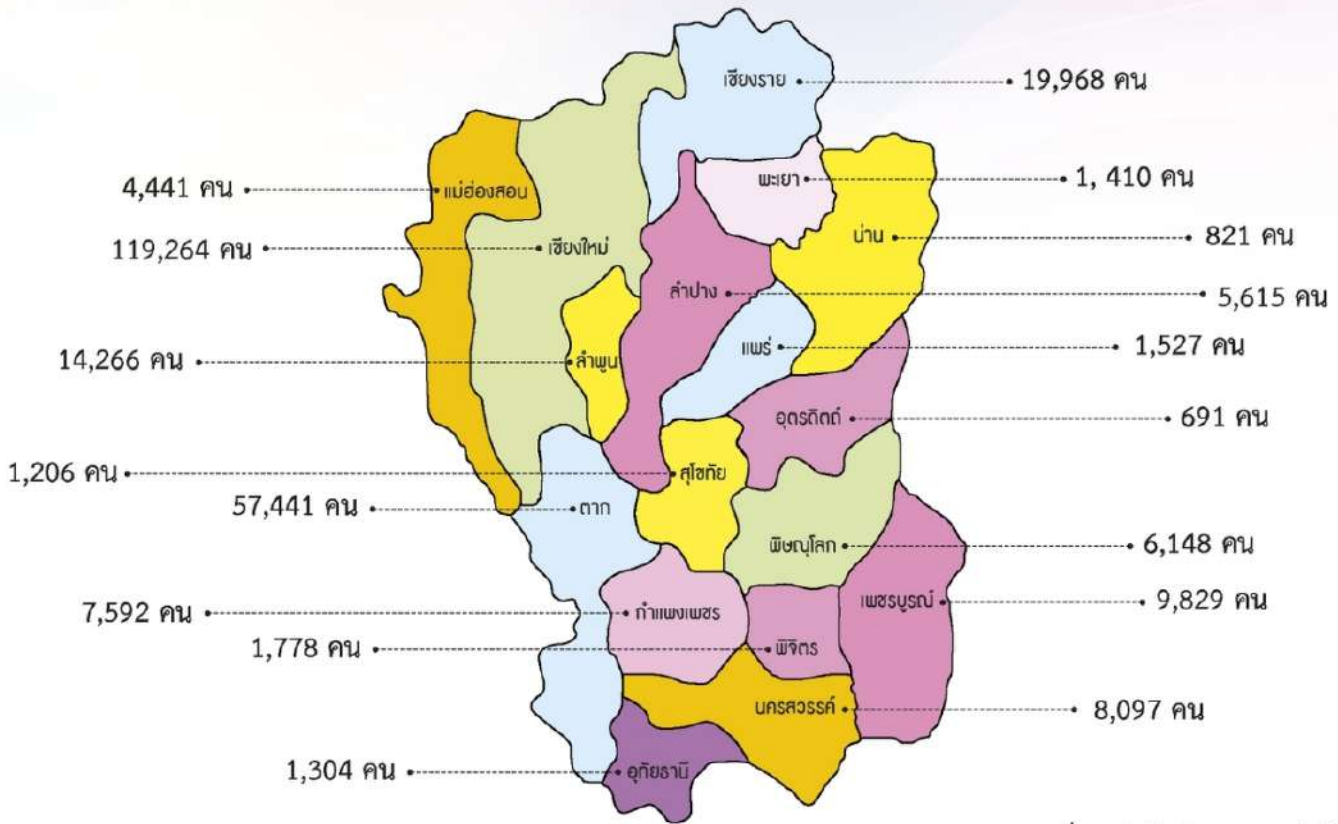

ญี่ปุ่น
จำนวน **1,263** คน
คิดเป็นร้อยละ **11.96**

หมายเหตุ การแจ้งการเดินทางกลับไปทำงานต่างประเทศ (Re-entry) หมายถึง กรณีที่คนหางานเดินทางไปทำงานในต่างประเทศแล้วเดินทางกลับมาก่อนหรือทำระยะชั่วคราวที่ประเทศไทยในระหว่างสัญญาจ้าง แล้วกลับไปทำงานกับนายจ้างรายเดิม รวมทั้งกรณีที่ทำงานครบกำหนดตามสัญญาจ้างฉบับเดิมแล้วได้ทำสัญญาจ้างใหม่กับนายจ้าง ซึ่งอาจเป็นนายจ้างรายเดิมหรือนายจ้างรายใหม่ ก็ได้ แล้วจึงเดินทางกลับมาก่อนหรือทำระยะที่ประเทศไทย แล้วเดินทางกลับไปทำงานอีก ต้องแจ้งการเดินทางให้กรมการจัดหางานทราบก่อนวันเดินทาง

การทำงานของแรงงานต่างด้าว

แรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในภาคเหนือ ปี 2562 จำนวน 261,398 คน เมื่อเปรียบเทียบกับ ปี 2561 ลดลงจำนวน 34,298 คน คิดเป็นร้อยละ 11.60

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว

จำแนกตามประเภทมาตราที่ได้รับอนุญาตทำงาน

3 อันดับแรก จำแนกตามรายจังหวัด

จังหวัดเชียงใหม่
จำนวน 119,264 คน
คิดเป็นร้อยละ 45.63

จังหวัดตาก
จำนวน 57,441 คน
คิดเป็นร้อยละ 21.97

จังหวัดเชียงราย
จำนวน 19,968 คน
คิดเป็นร้อยละ 7.64

ผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานภาคเหนือ

ตารางที่ 11 จำนวนผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน จำแนกสาเหตุการออกจากงานรายจังหวัด ปี 2562

ลำดับ	จังหวัด	กองทุนประกันสังคม							
		จำนวนสถานประกอบการ (แห่ง)			จำนวนผู้ประกันตน (คน)				
		สำนักงานใหญ่	สาขา	รวม	มาตรา 33	มาตรา 39	มาตรา 33 + มาตรา 39	มาตรา 40	มาตรา 33 + มาตรา 39 + มาตรา 40
1	กำแพงเพชร	1,526	424	1,950	31,608	6,210	37,818	35,284	73,102
2	เชียงราย	5,305	1,111	6,416	70,287	24,202	94,489	45,089	139,578
3	เชียงใหม่	14,647	1,799	16,446	223,115	94,725	317,840	69,756	387,596
	- สาขาฝาง	460	82	542	7,596	1,950	9,546	6,942	16,488
	รวมเชียงใหม่	15,107	1,881	16,988	230,711	96,675	327,386	76,698	404,084
4	ตาก	734	262	996	10,938	3,049	13,987	25,671	39,658
	- สาขาแม่สอด	1,119	220	1,339	22,603	2,114	24,717	7,665	32,382
	รวมตาก	1,853	482	2,335	33,541	5,163	38,704	33,336	72,040
5	นครสวรรค์	2,461	560	3,021	46,115	11,634	57,749	44,890	102,639
	- สาขาตากถ้ำ	499	120	619	8,995	1,426	10,421	6,982	17,403
	รวมนครสวรรค์	2,960	680	3,640	55,110	13,060	68,170	51,872	120,042
6	น่าน	995	276	1,271	11,932	4,572	16,504	22,989	39,493
	- สาขาปัว	309	137	446	3,360	1,934	5,294	8,059	13,353
	รวมน่าน	1,304	413	1,717	15,292	6,506	21,798	31,048	52,846
7	พะเยา	1,189	470	1,659	16,546	6,883	23,429	44,552	67,981
8	พิจิตร	1,277	369	1,646	20,245	6,625	26,870	40,020	66,890
9	พิษณุโลก	2,384	556	2,940	54,262	11,463	65,725	40,516	106,241
	- สาขาวังทอง	327	128	455	5,943	1,808	7,751	9,494	17,245
	รวมพิษณุโลก	2,711	684	3,395	60,205	13,271	73,476	50,010	123,486
10	เพชรบูรณ์	1,339	443	1,782	34,344	6,179	40,523	36,542	77,065
	- สาขาหล่มสัก	531	172	703	6,973	2,480	9,453	13,816	23,269
	รวมเพชรบูรณ์	1,870	615	2,485	41,317	8,659	49,976	50,358	100,334
11	แพร่	1,221	322	1,543	16,756	5,335	22,091	24,977	47,068
	สาขาลอง	204	64	268	2,420	1,296	3,716	12,192	15,908
	รวมแพร่	1,425	386	1,811	19,176	6,631	25,807	37,169	62,976
12	แม่ฮ่องสอน	600	160	760	7,597	1,752	9,349	14,846	24,195
13	ลำปาง	2,622	562	3,184	47,537	13,179	60,716	43,098	103,814
	- สาขาเถิน	170	49	219	1,828	1,112	2,940	7,102	10,042
	รวมลำปาง	2,792	611	3,403	49,365	14,291	63,656	50,200	113,856
14	ลำพูน	2,239	329	2,568	78,768	15,737	94,505	32,235	126,740
	- สาขาบ้านโฮ้ง	317	72	389	2,860	1,540	4,400	7,814	12,214
	รวมลำพูน	2,556	401	2,957	81,628	17,277	98,905	40,049	138,954
15	สุโขทัย	1,072	489	1,561	17,977	6,042	24,019	30,067	54,086
16	อุตรดิตถ์	1,210	363	1,573	18,928	6,022	24,950	33,490	58,440
17	อุทัยธานี	676	215	891	10,570	3,296	13,866	24,512	38,378
	รวมภาคเหนือ	45,433	9,754	55,187	780,103	242,565	1,022,668	688,600	1,711,268

- หมายเหตุ : 1. จำนวนสถานประกอบการและสาขา หมายถึง สถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้น
 2. ผู้ประกันตนมาตรา 33 หมายถึง ผู้ประกันตนที่อยู่ในสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้นและ รวมจำนวนผู้ประกันตนที่ทำงานในสถานประกอบการมากกว่า 1 แห่ง ทั้งนี้ สถานประกอบการมีสาขาในพื้นที่อื่นแต่ไม่แจ้งขึ้นทะเบียนสาขา จำนวนผู้ประกันตนจะนับรวม ณ จังหวัดที่นายจ้างขึ้นทะเบียน
 3. ผู้ประกันตนมาตรา 39 และ มาตรา 40 หมายถึง ผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนในจังหวัดนั้น

ที่มา : สำนักเงินสมทบ สำนักเสริมสร้างควมมั่นคงแรงงานนอกระบบ โดย : กองวิจัยและพัฒนา

จังหวัด	จำนวนผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน (คน)			รวม
	เลิกจ้าง	ลาออก	สิ้นสุดสัญญาจ้าง	
กำแพงเพชร	1,006	8,624	2,051	11,681
เชียงราย	1,921	20,113	1,941	23,975
เชียงใหม่	9,082	50,816	3,226	63,124
ตาก	946	8,166	927	10,039
นครสวรรค์	1,066	14,557	887	16,510
น่าน	676	6,798	852	8,326
พะเยา	575	7,403	1,072	9,050
พิจิตร	502	7,885	1,708	10,095
พิจญ์โลก	1,912	17,001	2,114	21,027
เพชรบูรณ์	1,125	12,461	597	14,183
แพร่	1,254	7,460	466	9,180
แม่ฮ่องสอน	172	2,093	665	2,930
ลำปาง	2,681	14,727	2,120	19,528
ลำพูน	4,269	16,926	970	22,165
สุโขทัย	569	6,775	1,131	8,475
อุตรดิตถ์	601	6,754	736	8,091
อุทัยธานี	210	3,555	710	4,475
รวม (คน)	28,567	212,114	22,173	262,854

หมายเหตุ : จำนวนผู้รับประโยชน์กรณีว่างงาน คือ จำนวนผู้ประกันตนที่มารายงานตัวและรับเงินทดแทนการขาดรายได้ในแต่ละเดือน (เฉพาะผู้ประกันตนมาตรา 39) ซึ่งเป็นจำนวนที่นับสะสม เนื่องจากผู้มีสิทธิบางรายยังคงได้รับประโยชน์ทดแทนต่อเนื่อง

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

บทความ : สองกระแสมองอุตสาหกรรมไทยใน 1 ทศวรรษ

ดร.จิตเกษม พรประพันธ์
นายวีรสินทร์ ชินวรวัฒน์
นางสาวพรชนก เทพขาม
นางสาวบุศิกา เกียรติเรืองไกร
ฝ่ายนโยบายโครงสร้างเศรษฐกิจ
ธนาคารแห่งประเทศไทย

ช่วงนี้เรามักจะได้ยินข่าวเรื่องการปิดโรงงานในภาคอุตสาหกรรมหรือหลายโรงงานหยุดการผลิตชั่วคราวจากเศรษฐกิจทั้งในประเทศและนอกประเทศที่ชะลอตัว ประกอบกับปัจจัยพิเศษ อาทิ สงครามการค้าที่ทำให้ภาคการส่งออกไทยหดตัวลงต่อเนื่อง แต่ขณะเดียวกันก็คงปฏิเสธไม่ได้ว่าสาเหตุอีกส่วนหนึ่งมาจากปัญหาเชิงโครงสร้างของภาคอุตสาหกรรมที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว อาทิ ความก้าวหน้าของเศรษฐกิจดิจิทัล กระบวนการผลิตสมัยใหม่ที่มีความเชื่อมโยงกับภาคบริการมากขึ้น (product as a service) ซึ่งทำให้หลายอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมีการปรับตัวรับกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ เราจึงอยากชวนผู้อ่านทุกท่านมาทำความเข้าใจโครงสร้างและการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมไทยตลอดช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เพื่อร่วมกันหาคำตอบว่าภาคอุตสาหกรรมไทยควรเดินหน้าไปทิศทางใดในอนาคต ผ่านข้อมูลแบบสอบถามสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรมของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่ได้รวบรวมข้อมูลด้านการผลิต ผลประกอบการ และการจ้างงานของแต่ละบริษัทในภาคอุตสาหกรรมตั้งแต่ปี 2549, 2554 และ 2559 รวมระยะเวลา 10 ปี ซึ่งสะท้อนข้อเท็จจริงที่น่าสนใจเกี่ยวกับโครงสร้างของอุตสาหกรรมไทยได้ 5 ประการ ดังนี้

(1) ภาคอุตสาหกรรมไทยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ยังถูกขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมกลุ่มเดิมๆ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และยางและพลาสติก ซึ่งมีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มสูงสุด 4 อันดับ ขณะเดียวกัน บางอุตสาหกรรมได้เติบโตและมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยมากขึ้น อาทิ อุตสาหกรรมปิโตรเลียม ซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นมาเป็นอันดับ 5 แทนที่อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่เคยมีบทบาทสำคัญในเศรษฐกิจไทยมาก่อน ทั้งนี้ อุตสาหกรรมทั้ง 5 กลุ่มมีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มมากถึงครึ่งหนึ่งของอุตสาหกรรมไทยทั้งหมด หรือคิดเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 13 ของ GDP ไทย และมีการจ้างงานประมาณร้อยละ 43 ของแรงงานในภาคอุตสาหกรรมทั้งหมดอีกด้วย

การกระจุกตัวของอุตสาหกรรมอยู่ในไม่กี่กลุ่มนี้ มองในมุมหนึ่งอาจเป็นข้อดีต่อประเทศ เนื่องจากหากอุตสาหกรรมที่กระจุกตัวมีศักยภาพในการเติบโต ก็จะทำให้ง่ายต่อการสนับสนุนให้เป็นอุตสาหกรรมขับเคลื่อนที่สำคัญในอนาคต แต่ในทางกลับกัน หากอุตสาหกรรมนั้นมีความเสี่ยงที่จะถูกเทคโนโลยีใหม่เข้ามา disrupt และผู้ประกอบการไม่สามารถปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีนี้แล้ว ก็มีโอกาสเกิดความเสียหายทั้งต่อเศรษฐกิจและการจ้างงานในภาพรวมได้ในที่สุด

(2) การเติบโตของภาคอุตสาหกรรมกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่เดิม แม้ในช่วงที่ผ่านมา เราเริ่มเห็นการกระจายการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมออกไปมากขึ้น เช่นการออกไปตั้งโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดลำพูนและนครราชสีมา เป็นต้น แต่เมื่อถลันมามองในภาพรวมแล้ว โรงงาน

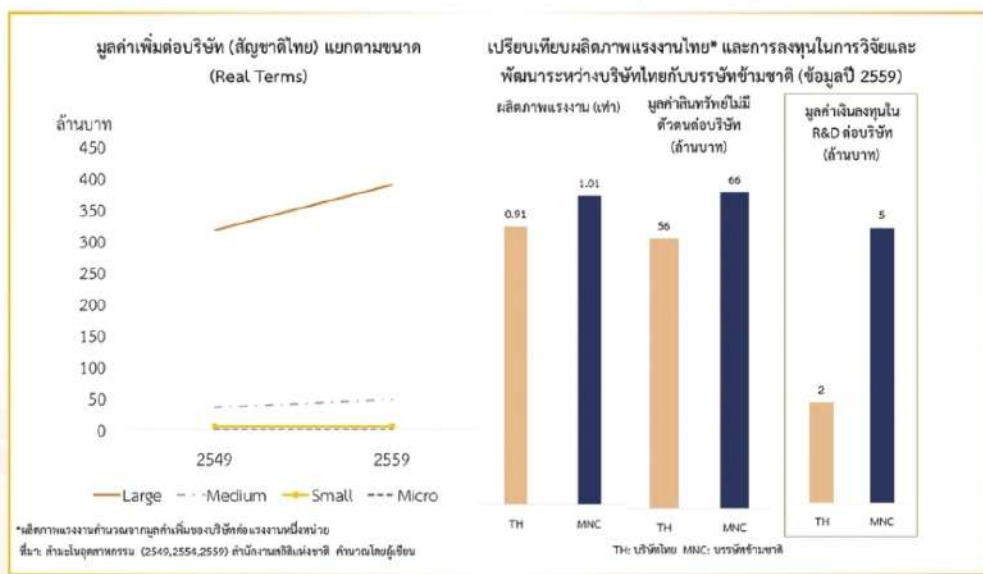
อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ยังคงกระจุกตัวและเติบโตอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ และภาคตะวันออกตามพื้นที่เขตนิคมอุตสาหกรรมและพื้นที่ eastern seaboard เป็นหลัก ในแง่หนึ่งอาจสะท้อนถึงความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรมไทยที่ได้พัฒนาคลัสเตอร์ของผู้ผลิตและห่วงโซ่การผลิตอย่างครบวงจร ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ซึ่งจะเห็นได้ชัดในอุตสาหกรรมยานยนต์ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นฐานการผลิตรถยนต์ที่สำคัญของภูมิภาคอาเซียน แต่ในขณะเดียวกัน การกระจุกตัวในบางพื้นที่มากเกินไปโดยขาดการจัดการที่ดีของภาครัฐนั้นอาจทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ระหว่างแรงงานในพื้นที่เหล่านั้นกับนอกพื้นที่ รวมถึงความไม่เพียงพอของโครงสร้างพื้นฐานที่จะรองรับการขยายตัวของโรงงาน และอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาเชิงสังคมในด้านอื่นๆ ต่อไปอีกด้วย

(3) บริษัทไทยมีการเติบโตสูงกว่าบริษัทข้ามชาติ (MNC) ที่เข้ามาดำเนินกิจการในไทย ซึ่งเห็นได้จากมูลค่าเพิ่มต่อบริษัทของไทยที่มีการขยายตัวเฉลี่ยอยู่ที่ 3% ต่อปี สูงกว่าบริษัทข้ามชาติซึ่งมีมูลค่าเพิ่มทรงตัว ซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญของบริษัทไทยในฐานะที่เป็นแรงขับเคลื่อนของเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม บริษัทไทยถือว่ายังมีผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยต่อบริษัทต่ำกว่าบริษัทต่างชาติดอยู่ เพราะเมื่อวิเคราะห์ลักษณะการลงทุนของบริษัทไทยแล้ว พบว่าที่ผ่านมามีแนวโน้มลงทุนเฉพาะแค่เครื่องจักร ซอฟต์แวร์ เทคโนโลยี หรือ know-how จากต่างประเทศเข้ามาใช้ แต่ยังไม่ให้ความสำคัญกับการลงทุนวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ (R&D) น้อยกว่าบริษัทข้ามชาติที่มีการลงทุน R&D อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นช่องทางที่ทำให้สามารถเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้ดียิ่งขึ้นในระยะยาว

(4) แม้ว่าบริษัทไทยจะมีการเติบโตดีในช่วงที่ผ่านมา แต่ก็เป็นการเติบโตเฉพาะกลุ่มกิจการขนาดใหญ่ โดยมูลค่าเพิ่มของกิจการขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นจากเดิมประมาณร้อยละ 5 ขณะที่มูลค่าเพิ่มของกลุ่มกิจการขนาดเล็กแทบไม่ขยายตัวหรืออาจหดตัวกว่าเดิมเมื่อเทียบกับช่วงทศวรรษก่อน ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาในการดำเนินธุรกิจที่ผู้ประกอบการได้ระบุไว้ในแบบสอบถาม ซึ่งพบว่ากิจการที่มีขนาดเล็กนั้นมีโอกาสจะได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวมากกว่าจากขนาดตลาดที่เล็กกว่า อีกทั้งกิจการกลุ่มนี้ยังได้รับผลกระทบจากต้นทุนวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้นมากกว่ากิจการขนาดใหญ่ เนื่องจากกระบวนการผลิตที่อาจไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการประหยัดจากขนาด (economy of scale) และอาจไม่มีอำนาจต่อรองกับผู้จัดหาวัตถุดิบ ปัญหาเหล่านี้ได้สะท้อนไปสู่กิจการขนาดเล็กที่มีความต้องการให้ภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและการสนับสนุนการลงทุนที่มากกว่ากิจการขนาดใหญ่ รวมทั้งภาครัฐอาจสนับสนุนโดยสร้างระบบนิเวศของปัจจัยพื้นฐานที่สนับสนุนให้กิจการขนาดเล็กเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วย

(5) อุตสาหกรรมไทยปรับมาใช้เครื่องจักรทดแทนแรงงานในการผลิต (automation) อย่างมากในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา สะท้อนจากสัดส่วนมูลค่าสินทรัพย์ในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่อการใช้จ่ายแรงงานเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็น 2 เท่า โดยมีหลายปัจจัยสำคัญที่ทำให้อุตสาหกรรมปรับตัวไปใช้เครื่องจักรมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์มหาอุทกภัยในปี 2554 ซึ่งทำให้เครื่องจักรในหลายโรงงานได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จึงถือโอกาสปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตโดยลงทุนซื้อเครื่องจักรใหม่ที่ใช้แรงงานลดลง และในช่วงเวลาเดียวกันก็มีการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำของไทยในปี 2555 ที่กดดันให้ผู้ประกอบการต้องมองหาวิธีลดต้นทุนแรงงานในการผลิต

แม้การใช้เครื่องจักรในระบบการผลิตส่งผลดีของผู้ประกอบการทั้งในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและการควบคุมคุณภาพของสินค้า แต่กลับกันก็เป็นความเสี่ยงต่อการจ้างงานจำนวนมากที่แรงงานอาจถูกเครื่องจักรเข้ามาแทนที่ ซึ่งแรงงานเหล่านี้จำเป็นต้องมีการปรับตัว ทั้งการพัฒนาทักษะเดิม (upskill) และการเสริมทักษะใหม่ (reskill) ทั้งนี้ ปัจจุบันยังมีบางอุตสาหกรรมที่สำคัญของไทยยังใช้สัดส่วนแรงงานเข้มข้นในการผลิตอยู่

โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหารที่มีการจ้างงานมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งของไทย ซึ่งอุตสาหกรรมเหล่านี้มีความเสี่ยงที่เครื่องจักรจะเข้ามาทดแทนแรงงานมากขึ้นในอนาคต

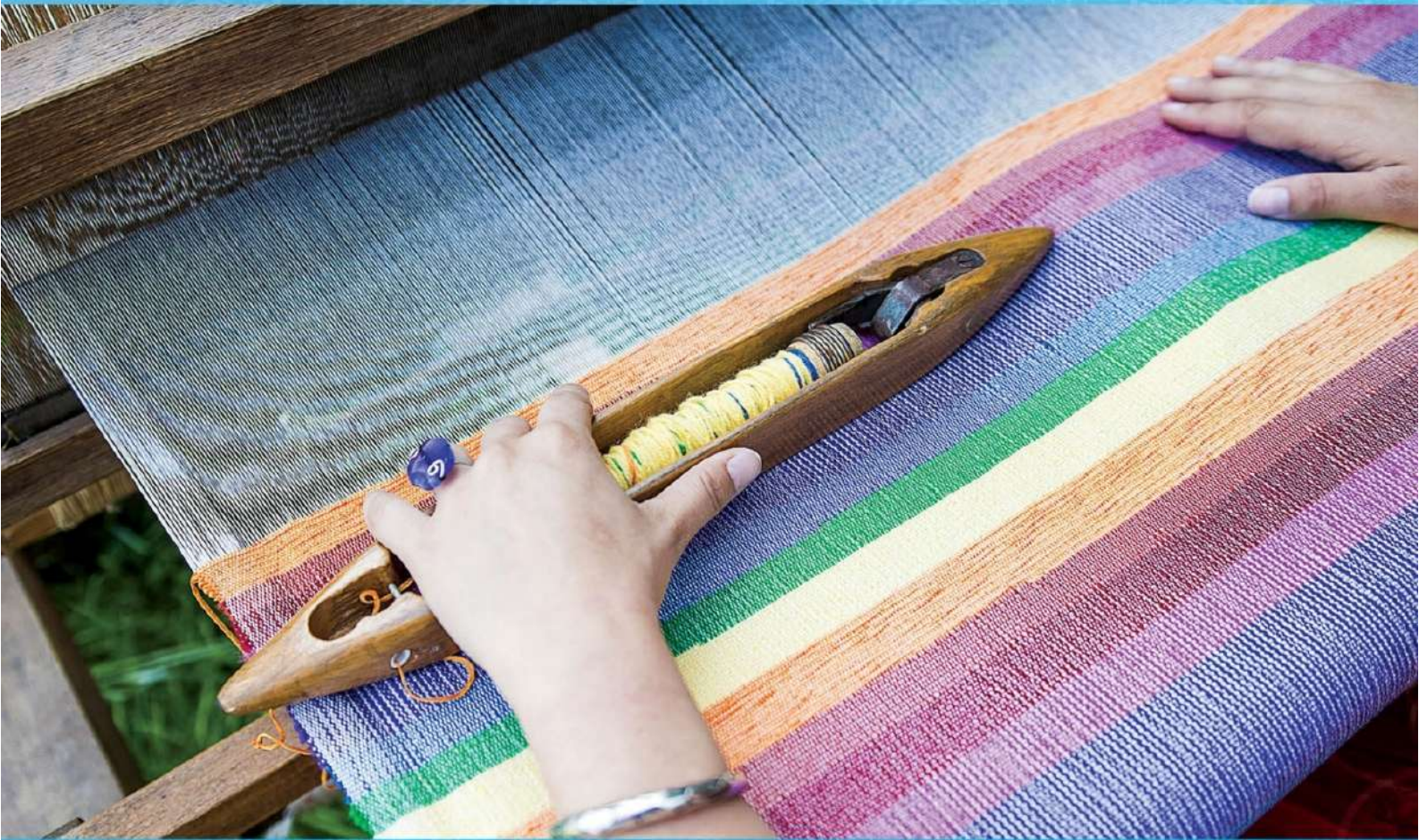
การวิเคราะห์โครงสร้างอุตสาหกรรมเปรียบเสมือนการใช้กระจกสะท้อนให้เราเห็นว่าอุตสาหกรรมไทยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาเติบโตในรูปแบบเดิม ความเปลี่ยนแปลงหนึ่งที่เราเห็นได้ชัดคือการใช้ automation ที่เพิ่มขึ้นก็มาจากปัจจัยภายนอกที่กดดันเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ในช่วงทศวรรษต่อจากนี้ อุตสาหกรรมไทยจะเผชิญกับความท้าทายใหม่ๆ จากกระแสโลกที่กำลังเข้ามา

อย่างรวดเร็ว อาทิ เทคโนโลยีดิจิทัลที่กำลังไปสู่ platform และ sharing economy การเปลี่ยนแปลงด้านภูมิอากาศ รวมถึงการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งความท้าทายเหล่านี้ส่งผลให้ความต้องการสินค้าเปลี่ยนแปลงไป เช่น green product หรือ universal design product เป็นต้น ซึ่งภาคอุตสาหกรรมไทยจะต้องเร่ง disrupt ตัวเองเพื่อให้ทันกระแสของความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ก่อนที่จะถูก disrupt ซึ่งนอกจากผู้ประกอบการจะต้องปรับตัวให้พร้อมรับมือแล้ว แรงงานไทยก็ต้องเร่งพัฒนาทักษะฝีมือที่เหมาะสมกับกระบวนการผลิตที่จะเปลี่ยนรูปแบบไปในอนาคตอีกด้วย ซึ่งถือเป็นโจทย์ท้าทายที่ภาครัฐต้องปรับบทบาทตัวเองไปเป็นเชิงรุกมากขึ้นในฐานะผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) เพื่อปรับกฎเกณฑ์ไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมไทย และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการและแรงงานไทยสามารถพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคตได้

อำนาจการจัดทำ
นางสาวสุกกุล ไตรรัตน์ผลาดล
ผู้อำนวยการกองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

คณะผู้จัดทำ

นางปลิดา	ร่วมคำ	หัวหน้าศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ
นายภาณุศาสตร์	ไฮมภิรมย์	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
นางสาวมณีวรรณ	เสมอใจ	เจ้าพนักงานแรงงานชำนาญงาน
นางฮาดีเก๊ะห์	จำปาทอง	เจ้าพนักงานแรงงานชำนาญงาน
นางพรนิตา	เทพวงศ์	พนักงานธุรการ ส ๒
นายจักรกฤษณ์	ขันทะพงษ์	พนักงานขับรถยนต์ ส ๒
นายณัฐพร	ก่อเกิดวงศ์	เจ้าพนักงานแรงงาน
นางสาวคัทธिया	ฟูเจริญสุข	เจ้าพนักงานแรงงาน
นายฉัตร	ศรีมหา	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
นางสาวช่อพกา	วงศ์กาไชย	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ

ศาลากลางจังหวัดลำปางชั้น ๓ ถนนชิราวุธดำเนิน ตำบลพระบาท อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ๕๒๐๐๐

 ๐-๕๔๒๖-๕๐๕๐

 ๐-๕๔๒๖-๕๐๗๐

  <https://www.doe.go.th/nlmi-lp>

 : lm_lpg@live.com

  : Lmi Lampang

  : @lmi.doe